

Българска Асоциация Биопродукти

15.41 05
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РБ

ВХ № ПГ-606-01-97

ПОЛУЧЕНО НА 18.07.2016

До Председателя
на Комисия по земеделието и храните
г-н Румен Христов

До Министър
на Министерство на земеделието и храните
г-жа Десислава Танева

СТАНОВИЩЕ на Българска Асоциация Биопродукти

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на ЗСПЗЗ вх. № 654-01-85,
внесен в Народното събрание на Република България

Уважаеми г-н Христов
Уважаема г-жо Танева,

Обезпокоени сме от поредното предложение за промяна на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, внесено без предварителен дебат с браншовите организации и оценка на въздействието му върху дейността на земеделските производители. По подобен начин беше изменен законът предходната година, като последствията от прекратените договори за пасища и ливади, от несправедливо разпределените пасища между животновъди, от субективно тълкуване на закона от различните общини, от нарушените ангажименти по м.10, м.11 и м.214 /все още с неясен изход/, се стоварват върху гърба на земеделските производители.

Предложените в момента изменения, касаещи сключването на споразумения по чл.37, се правят отново в последния възможен момент - броени дни преди крайния срок за подаване на Декларации по чл.69 и 70 и заявления за сключване на споразумения. В момент, в който земеделските стопани вече са сключили договорите си за следващата стопанска година, планирали са дейността си и са подготвили документите си, свързани с предстоящите споразумения.

Виждаме, че се предлага от споразуменията да бъдат изключени имотите с начин на трайно ползване "пасища, мери, ливади и трайни насаждения". В кратките мотиви към това предложение се казва единствено че "за същите е предвиден специален ред за тяхното ползване, а именно - предоставянето им без търг по реда на чл.37И от ЗСПЗЗ за животновъдите". За отпадането на трайните насаждения изобщо не са внесени мотиви.

Бихме искали да отбележим, че сключването на споразумения по никакъв начин не си противоречи със специалния ред за ползване на пасищата. Напротив. Договорите на ползватели на пасища без пасищни животни вече би трябвало да са прекратени, а пасищата - разпределени на животновъди за 5-годишен период. Нищо не пречи на животновъдите да сключат помежду си споразумения, така че да ползват пасищата по-най-удобния за тях начин съобразно предвидената паша на животните им. Още повече, че през последните години пасищата бяха отдавани под наем хаотично - с търгове, без търгове, отдавани в различни периоди и с различен срок. Така много често един животновъд се оказва с разпределени пасища в най-различни краища на землището. До този момент тези проблеми се разрешаваха с доброволни споразумения между ползвателите.

Дори да приемем, че ще има още договори, които подлежат на разваляне, или чийто срок изтича по време на стопанската година - логично е земеделските стопани да могат да ползват пасищата си до края на стопанската година. Иначе отново ще се получи това безмислено прекратяване на договорите по средата на годината /месеца февруари/, като така или иначе тези пасища не могат да бъдат предоставени на животновъди с по-ранна дата от началото на следващата стопанска година. Това лишава от една страна животновъдите от част от пасищата им /когато животните им са по-малко от предвидения брой/, а от друга - общините и държавата от приходи.

Тук трябва да добавим и още един проблем - знаем, че голяма част от земите с начин на трайно ползване "нива" отдавна са се превърнали в пасища и се ползват като такива от земеделските производители. Те също ли няма да подлежат на включване в споразумения. Част от тях всъщност се намират в средата или са съседни на имоти с НТП "пасище" или "ливада" и чрез споразуменията могат да бъдат добавени като възможност за пашуване на животновъдите. Има цели масиви, които въпреки начина си на трайно ползване "ниви" се ползват за пасища, като в тях и белите петна, и пътищата се разпределят на съответния ползвател. За тях ще бъде ли възможно сключването на споразумения, тъй като служителите от общинските служби ни уведомяват, че изобщо няма да има споразумения за пасища, мери и ливади.

Има също много частни ливади, а също и пасища, за които няма "специален ред за ползване". Защо и те трябва да бъдат изключени от възможността да участват в споразумения. Добре е да бъде изготвен анализ колко такива имоти /особено ливади/ са включени в предходни години като бели петна в споразумения. При санкциите, които грозят страната, в случай че се намалят общите площи, стопанисвани като пасища, дали е разумно и логично да се изваждат тези площи от възможността да се стопанисват и съответно заявяват за субсидии.

По отношение на трайните насаждения за нас не е ясно защо те се изключват от възможността за споразумения. На първо място - не е ясно какво пречи на собствениците и ползвателите на трайни насаждения да се споразумеят помежду си за ползване на масивите по най-удобния за тях начин. Има големи масиви от стари градини, както и от новозасадени масиви от лозя, рози, лавандула, в които изтичат срокове на договори. Собствениците ги отдават на различни ползватели, получава се шахматно разпределение на собствеността. Остават и бели петна по познати причини - наследниците на собствениците напускат страната,

Българска Асоциация Биопродукти

не представят удостоверения за наследници и т.н. До този момент тези проблеми се решават със споразумения. Чрез споразуменията в масива могат да се включат и пътищата, които попадат в масива и са засадени.

И разбира се - в края на това наше становище стигаме и до основния въпрос, който вълнува членовете на нашата асоциация:

Какво ще се случи с ангажиментите по мерките 214, 11 и 10 на ПРСР, които са поети върху масиви, за които от години са сключвани такива споразумения? Защо никой до момента не е споменавал за възможността да бъде забранено чрез закон сключването на споразумения за пасища, мери и ливади, както и за трайни насаждения. Напротив - ръководството на МЗХ винаги е насърчавало производителите да сключват споразумения и по този начин да уедряват земеползването в страната, както и да "защитават" агроекологичните си ангажименти.

Категорично възразяваме срещу постоянните експерименти със ЗСПЗЗ и настояваме текстът в §5, предвиден за включване в изречение шесто на чл.37В, ал.2 да отпадне изцяло.

Ако има някакви други мотиви, неизложени в текста на законопроекта, които налагат промени по отношение на сключването на споразумения или проблеми, които притесняват ръководството на Министерство на земеделието и храните, нека те се обсъдят с браншовите организации. Нека се подготвят внимателно промени в течение на предстоящата стопанска година и те да бъдат внесени достатъчно рано, за да могат земеделските производители да съобразят плановете си за следващата стопанска година, да сключат договорите си и да подготвят документите си във връзка с чл.37В.

18.07.2016

София

